

φθάσης εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον ἐὰν μὲν θέλῃς νὰ κρατήσης τὴν ἄμαξαν λέγεις ἀπλῶς εἰς τὸν ἀμαξηλάτην νὰ ἀναμένη καὶ ἡ τιμὴ τῆς διαμονῆς εἶνε 6 πένναι (60 λεπτά) τὸ τέταρτον τῆς ὥρας. Ὁ ἀμαξηλάτης οὐδὲν ἀντιλέγει. Ἀναβαίνεις πάλιν εἰς τὴν ἄμαξαν, μεταβαίνεις εἰς ἑτέραν οἰκίαν, καταβαίνεις, ὁ ἀμαξηλάτης ἀναμένει καὶ πάλιν ἀναβαίνεις, ὑπολογιζομένης πάντοτε τῆς τιμῆς τοῦ μὲν δρόμου 60 λεπτά τὸ μίλιον, τῆς δὲ διαμονῆς 60 λεπτά τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς ὥρας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσι καλῶς. Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς πληρωμῆς καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς δαπανηθείσης ὥρας τότε ἴσα ἴσα ἄρχονται αἱ δυσκολίαι. Καὶ αἱ μὲν ὄραι τῆς διαμονῆς εὐκόλως προσδιορίζονται, ἀλλ' εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν διανυθέντων μιλίων θαυμάζεις ἀκούων αἴφνης ὅτι διήνυσες ἐφ' ἀμάξης τέσσαρας ἢ πέντε λεύγας, ὅ ἐστι δώδεκα ἢ δεκαπέντε χιλιόμετρα (περὶ τὰς τρεῖς ὥρας) ἐὰν δὲ μάλιστα ὁ ἀμαξηλάτης ἐννοήσῃ ὅτι ὁ ἐπιβάτης του εἶνε τις ἐπαρχιώτης, τὰ χιλιόμετρα προστίθενται ἐπ' ἄλληλα μετὰ καταπληκτικῆς εὐκολίας καὶ ταχύτητος. Περιττὴ δὲ καὶ εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ οἷα δήποτε συζήτησις, διότι ὁ ἀμαξηλάτης σοὶ ἀποδεικνύει φῶς φανερά ὅτι πρὸς χάριν σου παραβλέπει καὶ ὀλίγον, ἐν ᾧ σὺ ἐξ αὐτῶν τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου πραγμάτων ἐννοεῖς κάλλιστα ὅτι ἀναιδέστατα σὲ κατακλέπτει.

Ἴνα δὲ ἀπαλλαγῇς τῶν συζητήσεων καὶ διαπληκτισμῶν πληρόνεις καὶ ζητεῖς παρὰ τοῦ ἀμαξηλάτου νὰ σοὶ δώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκείνου δὲ μετὰ χαρᾶς ὑπακούει, διότι ἐκ πείρας γινώσκεις ὅτι δὲν θὰ λάβῃς τὸν κόπον νὰ πορευθῇς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀστυνομίας ἵνα ἀκριβῶς ἐρωτήσης καὶ μάθῃς πόσον εἶνε τὸ διανυθὲν διάστημα καὶ πόσον ἔπρεπε νὰ πληρωθῆς. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀπορασίσης νὰ παραπονεθῇς θὰ τὸν καταμηνύσης ἀπλῶς ἀπαιτῶν ἵνα σοὶ ἀποδώσῃ ὅτι παρὰ τὸ πρόπον παρὰ σοῦ ἐζήτησες καὶ ἔλαβε. Τότε δὲ ὑποκρίνεται ὅτι καὶ αὐτὸς ἠπατήθη περὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ διανυθέντος διαστήματος, σοὶ ἀποδίδει τὸ κατὰ λάθος ληφθὲν περιπλέον καὶ τὰ πάντα διορθοῦνται. Ἄλλ' ὑπάρχει ὁμοίως ἕτερόν τι σύστημα ἀπλούστερον ἵνα μὴ σε κλέπτῃ ὁ τοῦ Λονδίνου ἀμαξηλάτης, δῆλα δὴ νὰ τον ἀναγκάσης νὰ πληρωθῇ μόνος του. Πρὸς τοῦτο δέ, ἐὰν νομίζῃς ὅτι σ' ἔκλεψε, τῷ λέγεις νὰ σοὶ δώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ καὶ σοὶ τον δίδει παρυσυός, διότι δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὄχι. Ἄλλ' ὡς πρῶτον νομίζεις τὸν τρόπον τινὰ τί μέλλει νὰ συμβῇ, προλαμβάνει καὶ ὑποκρίνεται ὅτι θυμόνεις. Τότε σὺ ἐξάγεις ἐκ τοῦ θυλακίου σου χρήματα ὀλίγον περισσότερα τῶν ὅσα ζητεῖ, καὶ τείνων πρὸς αὐτὸν τὴν χειρὰ σου, τῷ λέγεις ἀπλῶς: Πληρώθητι. Ἔσο δὲ βέβαιος ὅτι κατὰ τὴν πε-

ρίστασιν ταύτην δὲν λαμβάνει οὔτε λεπτόν πλεῖον τῶν ὀφειλομένων. Διότι εἰξέυρει ὅτι θὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ὅτι ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔλαβε πεντήκοντα λεπτά πλεῖον τοῦ πρόποντος, θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ κακούργιοδικεῖον ὡς κλέπτης κατὰ τὸν ἀγγλικὸν νόμον καὶ θὰ τιμωρηθῇ αὐστηρότατα.

Κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ὁ Γλάδστον ἐορτάζει τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ πολιτικοῦ βίου του. Ἐπειδὴ ὁ ἐπιφανὴς ἀνὴρ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνέσεως κόπτει, γυμνασίας χάριν, ξύλα καὶ δένδρα, οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ ὄπαδοί θὰ τῷ συγχαρῶσι προσφέροντες πολύτιμον ἀργυροῦν πέλεκυν, φέροντα ἐπιγραφὰς τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ πράξεων.

Νέαν ἐπὶ τὸν βόρειον πόλον πελαγοδρομίαν ἐπιχειροῦσι κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος ὁ ἐξ Ἀμερικῆς μοίραρχος Σέυνε καὶ ὁ ἐξ Ἀμβούργου γερμανὸς πλοίαρχος Ἰακώβης, ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπὸ Φιλαδελφείας εἰς Γαλλίαν μεταβάς ἐπὶ ἀεροδρόμονος. Ὁ μοίραρχος Σέυνε μελετᾷ νὰ προχωρήσῃ μετὰ τοῦ πλοίου του ὅσον δύναται βορειότερον· κατόπιν δὲ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ἰακώβῃ θὰ παγετοδρομήσῃ εἰς τὰ πρόσω ἐπὶ ἐξ Χαμουλκῶν, τελευταῖον δὲ ἐπὶ τριῶν ἀεροδρομῶν (κατὰ τὸ νεώτατον τοῦ Ἰακώβῃ σύστημα) θὰ πειραθῇ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν βόρειον πόλον. Πέρυσιν ὁ Ἰακώβης, κατὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἀεροπορίας του, εὔρε νέον σύστημα πηδαλιουχίας πρακτικώτατον καὶ ἐπιτυχέστατον, ὅπερ ὁμοίως τηρεῖ μυητικόν. Ἀφ' οὗ συλλέξῃ ὡς πλείστας μετεωρολογικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις ὁ Ἰακώβης θὰ ἀνακομίσῃ τὸν μοίραρχον Σέυνε εἰς τὸ πλοῖόν του, θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ μόνος εἰς τὰ ἴδια ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀεροδρόμονος· κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος θὰ εἰσδύσῃ καὶ εἰς τὰς βορειοτάτας καὶ τέως ἀπροσίτους χώρας τῆς Ῥωσσίας.

Ἐν τῇ Γερμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ὑπάρχουσι σήμερον 272 δημόσια γραφεῖα τηλεφώνων.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Δὲν πρέπει τις νὰ στουππῶνῃ ποτὲ τὰς χαραγμάδας τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων τοῦ κοιτῶνος. Δύναται μὲν νὰ πράττῃ τοῦτο ἐξαίρετα εἰς τὰ ἄλλα δωμάτια, εἰς ἃ διαμένει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, διότι εἰς τὰ δωμάτια ἐκεῖνα ἀνανεοῦται ὅταν εἶνε ἀνάγκη τὸ δξυγόνον διὰ τοῦ ἀνοιγοκλείσματος τῆς θύρας. Τὸ νὰ κλείῃ τις ὁμοίως στεγανῶς τὸ δωμάτιον, ἐνθα κοιμᾶται καὶ ἐνθα θὰ μείνῃ κεκλεισμένος ὅλην χειμερινὴν νύκτα, εἶνε πολλὴ ἀσυνεσία. Καταδικάζεις οὕτως σεαυτὸν εἰς τὸ νάπνῃς ἀέρα διεσθαρμένον διότι κατέστησας παντελῶς ἀδύνατον τὴν ἀνανεώσιν του.